

مروری بر برخی از خصوصیات پیشرانه های تفنگی با آسیب پذیری

پایین (LOVA)

احد جهانیان^۱، علیرضا زارعی^{۲*}

تهران - دانشگاه صنعتی مالک اشتر

*E-mail: zarei1349@gmail.com

(تاریخ وصول: ۸۹/۷/۲۵، تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۱/۵)

چکیده

پیشرانه‌های متداول (تک پایه، دو پایه و سه پایه) به علت آغاز تصادفی سبب فجایع تأسف‌باری برای خدمه و نیز تخریب تجهیزات گرانبها می‌شود. در طول سالهای اخیر، به منظور کاهش حساسیت مهمات تلاش‌های زیادی برای توسعه نسل جدیدی از پیشرانه‌ها که به پیشرانه با آسیب‌پذیری پایین (LOVA) معروف هستند، انجام شده است. مفهوم پیشرانه با آسیب‌پذیری پایین شامل فرمولاسیونی است که حداقل حساسیت را به ضربه، اصطکاک و تحریک گرمایی داشته باشد و به علاوه خصوصیات بالستیکی رضایت بخشی را از خود نشان دهد. در پیشرانه‌های LOVA از نیترات استرهاهایی که حساسیت زیادی را از خود نشان می‌دهند به میزان بسیار کمی استفاده می‌شود. در این پیشرانه‌ها از بایندهای بی‌اثر استفاده شده و به منظور جبران کاهش انرژی به علت جایگزینی نیتروگلیسرین (دارای گروه‌های نیترات استر) و بخشی از نیتروسولوز، از RDX میکرونیزه که یک عامل پراورشی است، استفاده می‌شود. در این مقاله ضمن معرفی این پیشرانه به بررسی خصوصیات آسیب‌پذیری، بالستیکی، مکانیکی و قابلیت سایش این پیشرانه پرداخته می‌شود.

واژه‌های کلیدی: پیشرانه، پیشرانه با آسیب‌پذیری پایین، نیترات استر.

۱- مقدمه

ضربه، اصطکاک و تحریک گرمایی باشند. در طول سده‌های گذشته، در کشورهای پیشرفته مهمات با آسیب‌پذیری پایین^(۱) توسعه یافته‌اند.

یکی از اهداف اصلی تحقیقات در زمینه مهمات، تولید مهماتی است که علاوه بر خصوصیات بالستیکی مناسب دارای حداقل حساسیت به

(۱) (۱) ج. کف کف ۱، صفحه ۳-۳

۱- کارشناس ارشد پیشرانه
۲- دانشیار شیمی تجزیه

با گروه های انتهایی هیدروکسین (بخش) استفاده می شود، در سال ۱۹۹۰ م پیشرانه ۱ ژج نوع-۱ در توپ ۱۵۵ میلیمتری به کار برده شد [۱۳]. این نوع از پیشرانه ۱ ژج حساسیت پایینی را از خود نشان می دهد، به علاوه در آزمایش تست ضربه واکنشی نشان نمی دهند و یا این که فقط سوزش مشاهده می شود. اشتعال اغلب پیشرانه های با اتصالات پلیمری، معمولاً مشکل انجام می شود، به ویژه در این نوع از پیشرانه ها که از بایندر بی اثر بخش استفاده می شود، این موضوع برجسته تر می باشد. از مشکلات استفاده از پیشرانه نیترا آمینی پلیمری با حساسیت پایین (به ویژه بخش و دیگر بایندهای خنثی) می توان به موازنه اکسیژن ضعیف، افزایش تدریجی حبت، کاهش سرعت سوزش، مقادیر بالا از باقی مانده های نسوخته اشاره کرد [۴]. با این وجود، این نوع از پیشرانه ۱ ژج، خصوصیات آسیب پذیری مطلوبی را از خود نشان می دهد.

پیشرانه های ۱ ژج شاخه مهمی از مهمات غیر حساس می باشند [۱]. به طور کلی، فرمولاسیون پیشرانه تفنگی ۱ ژج شامل مشتقات سلولزی نظیر سلولز استات، سلولز استات بوتیرات، سلولز استات پروپیونات و اتیل سلولز به عنوان یک بایندر بی اثر، یک نرم کننده بی اثر نظیر تری استین^۲ و یک اکسید کننده نیترا آمینی مانند سپد می باشد [۲]. در جدول (۱) فرمولاسیون نوعی یک پیشرانه ۱ ژج را نشان می دهد.

جدول ۱- فرمولاسیون پیشرانه نوعی ۱ ژج [۴].

اجزاء	درصد اجزاء
سلولز استات	۱۲
نیتروسلوز (۱۲٪ ح)	۴
سپد ریز	۷۸
تری استین	۵/۸
اتیل سنترالیت	۰/۲

نکته قابل توجه در جدول (۱)، حذف نیتروگلیسرین است، که دارای حساسیت زیادی به ضربه و تحریک گرمایی می باشد. در فرمولاسیون پیشرانه تفنگی ۱ ژج عموماً از سپد با اندازه ذره ریز در حدود ۵ میکرومتر استفاده می شود. بنابراین با حذف نیتروگلیسرین و قسمتی از نیتروسلوز در مقایسه با پیشرانه های متداول، این پیشرانه ها حساسیت پایین تری را از خود نشان می دهند. عموماً پیشرانه های با حساسیت پایین به دو دسته پیشرانه با پایه نیتروسلوز و پیشرانه نیترا آمینی پلیمری^۳ تقسیم می شود. پیشرانه های نیترا آمینی پلیمری با حساسیت پایین شامل حدود ۶۰-۸۵٪ از نیترا آمین و ۱۰-۲۵٪ از یک بایندر پلیمری و نرم کننده مناسب می باشند. پیشرانه های نیترا آمینی پلیمری با حساسیت پایین بسته به نوع بایندر مورد استفاده در فرمولاسیون، به چهار دسته تقسیم می شوند که شامل موارد زیر می باشند [۳]:

۱-۱- پیشرانه نیترا آمینی ۱ ژج نوع-۱

در پیشرانه نیترا آمینی ۱ ژج نوع-۱ از بایندر بی اثر پلی بوتادی ان

۱-۲- پیشرانه نیترا آمینی ۱ ژج نوع-۲

در این نوع از پیشرانه ۱ ژج از بایندر بی اثر سلولز استات بوتیرات و نیتروسلوز به مقدار کم (در حدود ۴ درصد) در فرمولاسیون استفاده می شود. این دسته از پیشرانه ها معمولاً نسبت به پیشرانه ۱ ژج نوع ۱، قدری حساس تر است و تا حدی شکننده نیز می باشد. پیشرانه های ۳۹ چسب و ۴۳ چاز این دسته از پیشرانه ها می باشند. در پیشرانه ۳۹ چسب از نرم کننده بی اثر و در پیشرانه ۴۳ چاز نرم کننده پرانرژی در ماتریس ب ا/ب/ح/سپد استفاده می شود.

۱-۳- پیشرانه نیترا آمینی ۱ ژج نوع-۳

در این دسته از پیشرانه ها عموماً از بایندهای پرانرژی نظیر پلیمر گلیسیدیل آزید پلیمر^۴، پلی (۳- نیتراتو متیل-۳- متیل اکستان)^۵ و پلی گلیسیدیل نیترا^۶ استفاده می شود. این نوع از پیشرانه ها نسبتاً غیر حساس می باشند و پتانسیل کارایی بالایی را از خود نشان می دهند.

(۱) تلخ گنج غصه ا قطف، ص ۴-۵
(۲) د چ چنخ گنج (ع) کج غف فم ک- ۳- فم غن کتم غف (۳-۵) گنج- ۵
(۳) چ ن گنج (ع) غف ک قطف، ص ۶-۷

گف کف ک ا غف ا کغ ا کغ- ۱
(۲) ا ر غف غ غف لار- ۲
م کف غف گلاخ ع غ کب لک کف ۵/ ع غف ف ک ک غف ح- ۳

۴-۳- پیشرانه نیتراآمینی اژج نوع-۴

در این دسته از پیشرانه‌ها از الاستومرهای ترموپلاستیک پراثری نظیر پلی(۳-آزیدو متیل ۳-متیل اکستان)^۱ و پلی(۳۳-بیس آزیدو متیل اکستان)^۲ استفاده می‌شود. این نوع از بایندها به نظر می‌رسد رفتار مکانیکی مطلوبی را برای پیشرانه فراهم می‌کند. هر چند که پیش‌بینی رفتار این نوع از پیشرانه‌ها معمولاً مشکل است.

با توجه به موارد ذکر شده در چهار دسته از پیشرانه‌های اژج با پایه نیتراآمین، به نظر می‌رسد مهم‌ترین مزیت این نوع از پیشرانه‌های اژج، دمای اشتعال بالا در حدود (۲۳۰۰-۱۹۰۰) در مقایسه با پیشرانه‌های متداول (۱۷۵۰-۱۷۰۰) می‌باشد. با وجود چنین مزیتی در این نوع از پیشرانه‌ها، اما متأسفانه معمولاً خصوصیات مکانیکی ضعیفی را خصوصاً در دمای پایین (کمتر از ۲۰۰-) از خود نشان می‌دهند. به عنوان مثال پیشرانه ۳۹ در دمای پایین معمولاً شکننده می‌شود. شکنندگی پیشرانه باعث تولید گاز با سرعت بسیار بالا و نهایتاً ایجاد واکنش شدیدی می‌شود. با وجود این، با در نظر گرفتن پتانسیل کارایی، پیشرانه با بایندها و نرم‌کننده خنثی نظیر (۳۹) یک انتخاب مناسب برای استفاده در سلاح‌هایی با کالیبر متوسط و توپخانه می‌باشد. در حالی که در تانک‌های مدرن اغلب از پیشرانه‌های با نرم‌کننده‌های پراثری نظیر (۴۳) استفاده می‌شود [۵]. با در نظر گرفتن معایب پیشرانه‌های نیتراآمینی پلیمری، تحقیقات گسترده‌ای در زمینه کاهش حساسیت پیشرانه با استفاده از ترکیبات برپایه نیتروسولوز انجام شده است. به طور کلی به منظور نایل شدن به خصوصیات آسیب‌پذیری پایین در پیشرانه‌های اژج بر پایه نیتروسولوز، از روش‌های زیر استفاده می‌شود [۶]:

- استفاده از مقادیر مطلوب نیتروسولوز در فرمولاسیون پیشرانه؛
- وارد نمودن ترکیبات نیتراآمینی نظیر سپد در پیشرانه؛
- افزودن نرم‌کننده مناسب به پیشرانه؛
- بهینه کردن هندسه گرین؛
- بهینه کردن فرایند تولید پیشرانه.

مهمترین مزیت پیشرانه‌های اژج با پایه نیتروسولوز، بهبود حساسیت و ایجاد خصوصیات مکانیکی مطلوب در پیشرانه است.

۲- خصوصیات آسیب‌پذیری پیشرانه اژج

در پیشرانه اژج برخلاف پیشرانه‌های متداول از گروه‌های نیترات استر که حساسیت بالایی را از خود نشان می‌دهند، به مقدار ناچیزی استفاده می‌شود. در پیشرانه‌های متداول به دلیل حضور نیتروگلیسرین و نیتروسولوز و حضور گروه‌های نیترات استر، حساسیت بالایی به ضربه، اصطکاک و تحریک گرمایی مشاهده می‌شود. حساسیت بالای پیشرانه‌های متداول به خدمه و نیز تجهیزات با ارزش، خسارات جبران‌ناپذیری را وارد می‌کند. در پیشرانه اژج، به منظور کاهش حساسیت، نیتروگلیسرین حذف و از نیتروسولوز با محتوای نیتروژن پایین (۱۲/۲٪) استفاده می‌شود، به علاوه در پیشرانه‌های اژج به منظور جبران کاهش انرژی، از مواد پراثری کریستالی نظیر سپد استفاده می‌شود [۷]. در جدول (۲) خصوصیات آسیب‌پذیری پیشرانه اژج با پیشرانه سه‌پایه خ مقایسه شده است. با توجه به جدول (۲)، پیشرانه‌های اژج در خصوصیات نظیر حساسیت به ضربه، حساسیت به اصطکاک و دمای اشتعال در مقایسه با پیشرانه سه‌پایه خ بسیار مطلوب‌تر می‌باشد.

جدول ۲- نتایج تست آسیب‌پذیری پیشرانه اژج در مقایسه با پیشرانه سه‌پایه بر پایه نیتروگوانیدین (خ) [۷].

پیشرانه	حساسیت به ضربه (سانتی متر)	دمای اشتعال (درجه سانتی‌گراد)	حساسیت به اصطکاک (کیلوگرم)
پیشرانه سه‌پایه (خ)	۲۹	<۱۷۵	۱۹
ترکیب نوعی پیشرانه اژج	۵۵-۶۷	>۲۲۰	۳۶

(د د د ا گ خ) (غ ک ه غ گ ق ه غ ک-۳-۱ ق ه غ ک گ ص ی ع-۳) گ خ-۱
(د د د ب گ خ) (غ ک ه غ گ ق ه غ ک گ ص ی ع-۲) گ خ-۲

جدول ۳- نتایج تست محفظه بسته در فشار بالا در پیشرانه ۱ ژج [۱۰].

نتایج پیشرانه					پارامتر
(۱)	(۲)	(۳)	(۴)	(۵)	
۰/۳۲۰۰	۰/۳۱۰۰	۰/۳۰۰۰	۰/۲۷۵۰	۰/۲۵۰۰	دانسیته بارگذاری (ف/گ)
۴۹۱/۷۶	۴۷۰/۴۶	۴۴۸/۱۳	۳۹۹/۱۶	۳۵۰/۲۳	ماکزیمم فشار (ع گ/چ)
۱۸۸/۱۰	۱۷۰/۵۱	۱۵۳/۱۹	۱۱۹/۶۹	۹۰/۰۹	(ف/گ/چ)م/ع/گ
۱۱۱۳/۰۰	۱۱۰۹/۸۰	۱۱۰۲/۷۶	۱۰۹۷/۷۰	۱۰۸۵/۵۰	ثابت نیرو (ج/ف)
۰/۹۱۷۲	۰/۹۱۲۰	۰/۸۸۹۹	۰/۸۷۷۵	۰/۸۶۳۵	نمای فشار (α)
۰/۱۰۸۰	۰/۱۰۵۷	۰/۱۰۴۲	۰/۱۰۱۰	۰/۰۹۶۵	β (ع گ/چ/ک/م)

(ژج)^۱ استفاده شد. از ژج^۲ (۷۰۰ میلی لیتر) در دانسیته های بارگذاری مختلف از ۰/۲ تا ۰/۳۲ گرم بر میلی متر استفاده شد. نتایج به دست آمده در جدول (۳) ارائه شده است. طبق جدول، مقدار ضریب خطی سرعت سوزش (β) و نمای فشار (α) با افزایش دانسیته بارگذاری، افزایش می یابد، که این موضوع در پیش بینی فشار تفنگ اهمیت دارد. نتایج نشان می دهد که افزایش مقدار β با افزایش دانسیته بارگذاری، در مقایسه با پیشرانه های متداول بالاتر است و بنابراین حساسیت فشاری بیشتری را از خود نشان می دهد. با این وجود، این حساسیت فشاری در برخی از کاربردها مشکل چندانی را ایجاد نمی کند [۱۰].

۳-۲- اثر اندازه ذره سپد در فرمولاسیون پیشرانه

اژج

سپد جزء پراورزی است که به طور گسترده ای در فرمولاسیون پیشرانه ۱ ژج به کار برده می شود. به دلیل اهمیت سپد در پیشرانه های ۱ ژج، اندازه ذره سپد در فرمولاسیون پیشرانه های ۱ ژج مورد بررسی قرار می گیرد. اندازه ذره سپد تعیین کننده پارامترهای بالستیک نظیر (α)، (β)، سرعت سوزش (γ) و تغییرات فشار با زمان (م/ع) می باشد. تحقیقات نشان می دهد که رابطه خطی بین سرعت سوزش پیشرانه و اندازه ذره سپد در فرمولاسیون های

به علاوه پیشرانه های ۱ ژج دارای سرعت سوزش ابتدایی پایینی می باشد که این موضوع می تواند به زمان تاخیر طولانی منجر شود، بنابراین فرایند اشتعال در پیشرانه ۱ ژج مساله بسیار مهمی است [۸]. اشتعال مشکل پیشرانه های ۱ ژج می تواند به بالستیک غیر عادی، مشکل عملکردی و ایجاد موج فشار در تفنگ منجر شود. برای اجتناب از مشکلات عملکردی، استفاده از سیستم اشتعال مناسب که سرتاسر خرج شارژ را به طور همزمان در برگیرد، ضروری است [۹].

۳- خصوصیات بالستیک پیشرانه ۱ ژج

از نظر طراحان پیشرانه، پیشرانه ای مطلوب می باشد که علاوه بر خصوصیات آسیب پذیری پایین، خصوصیات بالستیک مناسبی را از خود نشان دهد. به منظور بررسی رفتار بالستیک پیشرانه ۱ ژج، جنبه های مختلفی از خصوصیات بالستیک در پیشرانه های ۱ ژج مورد بررسی قرار داده شده است.

۳-۱- ارزیابی بالستیک پیشرانه تفنگی اژج در کالیبر

بزرگ

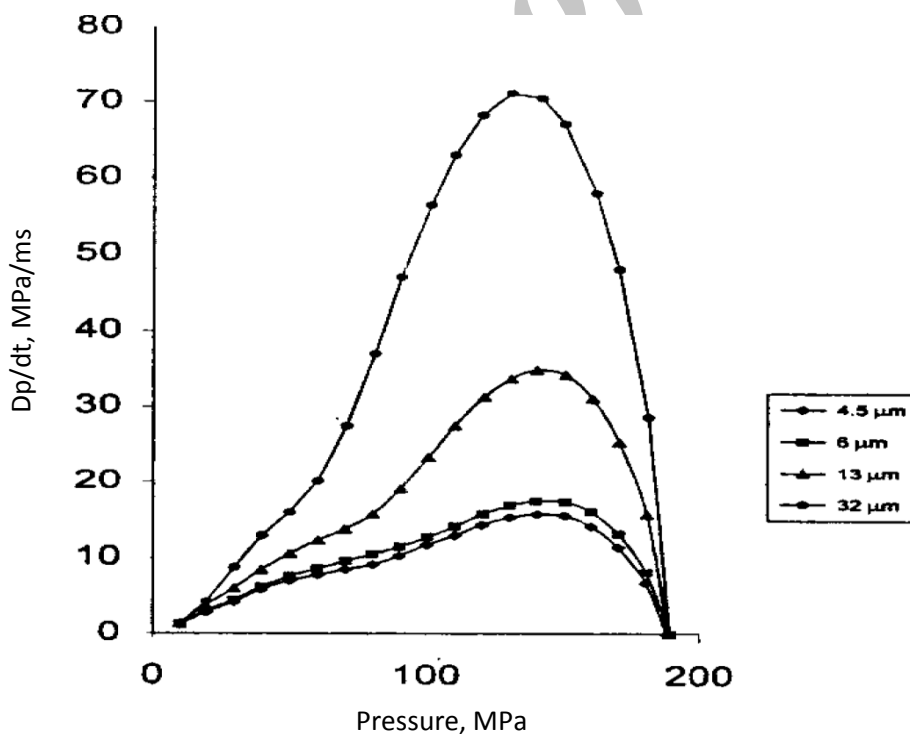
در یک تحقیق، به منظور مطالعه خصوصیات بالستیک پیشرانه تفنگی ۱ ژج در کالیبر بزرگ، از تکنیک محفظه بسته در فشار بالا

خوبی نشان داده شده است. به علاوه نتایج نشان می‌دهد که، مقادیر α و β نیز با افزایش اندازه ذره سپد در فرمولاسیون **۱ ژچ** به طور خطی افزایش می‌یابند (شکل ۳ و ۲). طبق قانون سرعت سوزش **تج ۱** هر چه α از ۱ بیشتر باشد این مطلوب نیست چون فشار به طور نمایی افزایش می‌یابد و می‌تواند به حوادث فاجعه‌آمیزی منجر شود.

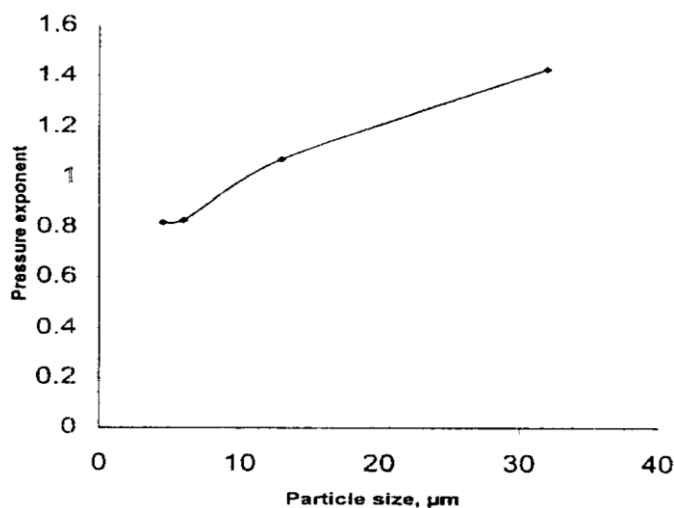
۱ ژچ وجود دارد [۱۱]. در جدول (۴) نتایج اثر اندازه ذرات مختلف سپد (۳۲، ۱۳، ۶، ۴) میکرومتر با استفاده از بمب بالستیک، به منظور تعیین خصوصیات بالستیکی در فرمولاسیون‌های **۱ ژچ** ارائه شده است. طبق جدول (۴) (م/گ) برای پیشرانه **۱ ژچ** با اندازه ذره ۴/۵ میکرومتر از (ف/عخ) ۱۵/۹ به (ف/عخ) ۷۳/۸ برای اندازه ذره ۳۲ میکرومتر از سپد می‌رسد. این نتیجه در شکل (۱) نیز به

جدول ۴- نتایج ارزیابی تست محفظه بسته پیشرانه **۱ ژچ** [۱۱].

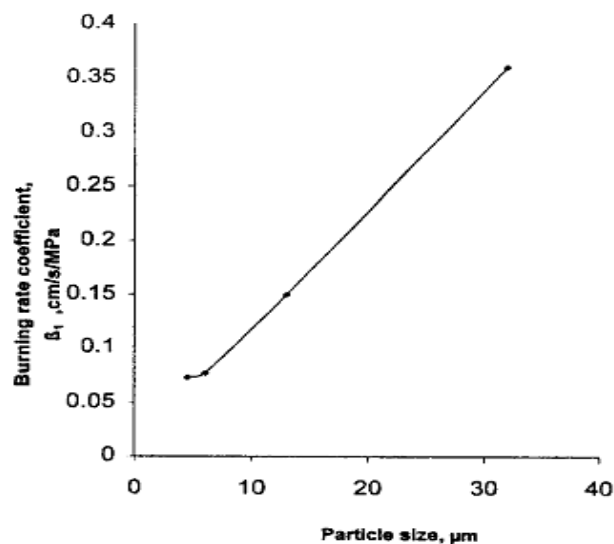
α	β_1 (ع گ/چ/ک.گ)	(ع/ل) (ک/ل)	(ف/عخ گ/م/گ)	ف/عخ (ع گ/چ)	دانشیته بار گذاری (گ/ع/گ)	اندازه ذره سپد (ک.د)
۰/۸۲	۰/۰۷۳	۹/۵	۱۵/۹	۱۸۸	۱/۶۵	۴/۵
۰/۸۳	۰/۰۷۷	۱۰	۱۷/۹	۱۸۸/۸	۱/۶۵	۶
۱/۰۷	۰/۱۵	۲۰/۵	۳۵/۸	۱۸۹/۶	۱/۵۶	۱۳
۱/۴۳	۰/۳۶	۴۶	۷۳/۸	۱۹۰	۱/۴۵	۳۲

شکل ۱- م/گ بر حسب پروفیل فشار برای پیشرانه با فرمولاسیون **۱ ژچ** در سپد با اندازه ذره های مختلف [۱۱].

شکل ۲- اندازه ذره سپد در مقابل نمای فشار (α) [۱۱].

شکل ۳- اندازه ذره سپد در مقابل ضریب سرعت سوزش (β) [۱۱].

می‌یابد. در جدول (۵) فرمولاسیون پیشرانه با پایه سچت و سپد ارائه شده است. در این فرمولاسیون‌ها از سپد با اندازه ذره ۵ میکرومتر و سچت با اندازه ذره ۱۶ استفاده شده است. به علاوه این دو پیشرانه به شکل گرین هفت سوراخه می‌باشند. برای مقایسه عملکرد بالستیکی، این دو پیشرانه در معرض تست محفظه بسته قرار داده شده اند. نتایج ارزیابی های بالستیکی در جدول (۶) ارائه شده است. نتایج جدول (۶) نشان می دهد که، با جایگزینی سچت به جای سپد، مقدار ثابت نیرو، تقریباً بدون تغییر می‌ماند. با این وجود، مقدار β از $0.132 \text{ g/g} \cdot \text{cm/s/MPa}$ به $0.173 \text{ g/g} \cdot \text{cm/s/MPa}$ افزایش یافته است.

اندازه ذره سپد ریز نقش مهمی را در تعیین پارامترهای بالستیکی پیشرانه ۱ ژج بازی می‌کند. به طوری که سپد با اندازه ذره بزرگتر، سرعت سوزش و نمای فشار بالاتری را ایجاد می‌کند. بنابراین، سپد ریز در حدود اندازه ذره ۴/۵ میکرومتر، برای فرمولاسیون‌های پیشرانه های تفنگی ۱ ژج بهترین انتخاب است.

۳-۳- پیشرانه ۱ ژج با پایه سچت

اساساً در هنگامی که از سچت به جای سپد در فرمولاسیون‌های ۱ ژج استفاده شود، آسیب‌پذیری و خصوصیات پایداری بهبود

خیلی پایین (کمتر از ۲۰٪) را تحمل کنند. پیشرانه‌های **ا ژج** مانند پیشرانه‌های متداول در آب و هوایی خیلی پایین ترد و شکننده می‌شوند و این موضوع می‌تواند به یک فشار بیش از حد در لوله تفنگ و نهایتاً انفجار و شکست منجر شود [۱۳]. در جدول (۷) مقایسه‌ای بین نتایج خصوصیات مکانیکی یک نوع از پیشرانه **ا ژج** با پیشرانه سه پایه نشان داده شده است.

جدول ۷- نتایج خصوصیات مکانیکی [۱۳].

پیشرانه	استحکام فشردگی (گ/سم ^۲)	درصد فشردگی
ترکیب پیشرانه ا ژج	۳۱۰-۴۳۰	۳-۶
پیشرانه سه پایه خ	۲۸۰-۳۲۰	۱۰-۱۵

یک راهکار برای تولید پیشرانه **ا ژج** که در دماهای پایین بتواند خواص مکانیکی خوبی را از خود نشان دهد استفاده از ترکیب پیشرانه‌ای است که عمدتاً شامل یک ترموپلاستیک کوپلی‌اورتان پرانرژی باشد. ترموپلاستیک کوپلی‌اورتان پرانرژی نوعاً شامل زنجیره‌های کوپلیمرهایی است که در آن مونومرهای **ب** و **ا** به صورت **اب** و **با** توزیع شده‌اند. بخش **ا** یک بخش سخت است که خصوصیات ترموپلاستیکی را فراهم می‌کند و **ب** هم یک بخش نرم است که رفتار الاستیکی را در پلیمر فراهم می‌کند. به طور کلی بخش **ا** از کریستال‌های هموپلیمر و بخش **ب** از هموپلیمرهای آمورف تشکیل شده است. الاستومر ترموپلاستیک **اب** از پلیمریزاسیون بخش نرم **ب** به وسیله اضافه کردن بخش سخت **ا** که قابل کریستالیزه کردن است به دست می‌آید [۱۴]. بدین ترتیب چنین ترکیبی زمانی که در فرمولاسیون پیشرانه **ا ژج** قرار گیرد، خصوصاً در دماهای پایین که اتصالات عرضی شکننده می‌شوند، امکان بازسازی پیوندهای هیدروژنی و یا ترمیم آنها را فراهم می‌کند و بدین ترتیب خصوصیات مکانیکی مناسبی را در شرایط دمایی پایین از خود نشان خواهند داد [۱۵].

۵- قابلیت سایش لوله تفنگ در پیشرانه **ا ژج**

به طور کلی سایش لوله تفنگ به دو صورت مشکل ایجاد می‌کند، اولاً جایگزین کردن لوله تفنگ در سیستم اسلحه هزینه بر است، از طرف

همچنین مقدار α از ۰/۸۳ به ۰/۹۹ و β از ۰/۶۵ به ۰/۹۹ به β و α دلیل افزایش β و α به اندازه ذره بزرگتر **سچت** (۱۶ میکرومتر) در مقایسه با **سپد** (۵ میکرومتر) نسبت داده شود. به علاوه هنگامی که از ۷۵ درصد **سچت** به جای ۷۵ درصد **سپد**، در فرمولاسیون پیشرانه **ا ژج** استفاده شود، دمای شعله در حدود ۲۳ درجه کلون کم‌تر می‌شود که از نظر کاربردی مطلوب‌تر است. به علاوه گرمای تشکیل **سچت** از **سپد** بالاتر است که موجب افزایش محتوای انرژی می‌شود [۱۲].

جدول ۵ - فرمولاسیون پیشرانه **ا ژج** بر پایه **س چت** ریز [۱۲].

اجزاء (%)	نوع (۱)	نوع (۲)	نوع (۳)	نوع (۴)
سپد ریز	۷۰-۷۵	۴۰-۴۵	۲۰-۲۵	-
س چت ریز	-	۲۰-۲۵	۴۵-۵۰	۷۰-۷۵
نیتروسولوز	۱۰-۱۵	۱۰-۱۵	۱۰-۱۵	۱۰-۱۵
سلولز استات	۸/۵	۸/۵	۸/۵	۸/۵
کاربامیت	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
گلیسیدل آزید پلیمر	۶	۶	۶	۶

جدول ۶- نتایج ارزیابی تست محفظه بسته [۱۲].

پارامتر	نوع (۱)	نوع (۲)	نوع (۳)	نوع (۴)
ثابت نیرو (ب)	۱۱۹۱	۱۱۹۳	۱۱۹۵	۱۱۹۸
دمای شعله (ج)	۳۲۰۰	۳۱۹۲	۳۱۸۵	۳۱۷۷
نمای فشار (α)	۰/۸۳	۰/۸۸	۰/۹۵	۰/۹۹
(ع گ د ک ه) β	۰/۱۳۲	۰/۱۴۳	۰/۱۴۸	۰/۱۷۳
معدله گ (ک ه د)	۴۹	۵۲	۶۲	۶۵

۴- خصوصیات مکانیکی پیشرانه **ا ژج**

با اشتعال عمدی پیشرانه **ا ژج**، این پیشرانه به طور مناسبی شروع به سوزش می‌کند و حساسیت پایینی را در برابر تحریکات خارجی نظیر شوک یا حرارت از خود نشان می‌دهد. با وجود سودمند بودن اکثر فرمولاسیون‌های پیشرانه‌های **ا ژج** در تولید اولیه، اما متأسفانه این پیشرانه‌ها نمی‌توانند شرایط آب و هوایی افراطی مانند دماهای

